

ת"ד 3682/08/20 - מדינת ישראל נגד אביתר לוי

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

ת"ד 3682-08-20 מדינת ישראל נ' לוי
תיק חיצוני: 40444/2020

בפני	כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אביתר לוי

גזר דין

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות המיוחסות לו כמפורט בכתב האישום המתוקן.

הערך המוגן בעבירות אלו הינו הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף. מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני. כמצוות החוק, מתחם העונש ההולם לעבירות אלו בהתאם להוראות החיקוק הינו פסילה בפועל החל מ-3 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירות, לאינטרס החברתי ולעובדה כי נהג הרכב המעורב נחבל חבלה של ממש בדמות חתך בירך אשר הודבק בסיכות. עוד הגישה את טופס השימוע, ממנו עולה כי הנאשם לא נפסל מנהלית, הפנתה למדיניות הענישה, ביקשה להעדיף את האינטרס החברתי ועתרה לפסילת המינימום הקבועה בחוק, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם הפנה לעובדה כי מדובר בתאונת דרכים, אשר ארעה בשל כך ששדה הראייה של הנאשם היה חסום בעקבות רכבים חונים. עוד טען לרשלנות תורמת של הנהג המעורב, אשר הגיע במהירות והפנה לעובדה כי החבלה של ממש הינה במדרג הנמוך בשל כך שלא היה צורך בהתערבות כירורגית.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בעברו התעבורתי של הנאשם ובכך שב-5 שנים האחרונות לא עבר אף עבירה, הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בכך שמדובר באדם נכה משרד הבטחון, הסובל מפוסט טראומה ומצוי בהליכי שיקום, הכוללים נסיעה לקבלת טיפולים מספר פעמים בשבוע ומכאן הצורך החיוני שלו ברישיון הנהיגה, הפנה לרף התחתון של החבלה וביקש שלא להשית פסילה בפועל על הנאשם.

הופיע בפניי נאשם נורמטיבי, האוחז ברישיון נהיגה משנת 2014, לחובתו הרשעה אחת מסוג ברירת קנס משנת 2018. המדובר בכשל ראשון מסוגו עבירו. עברו התעבורתי תקין.

כעולה מכתב האישום, הוראת חיקוק מספר 4, אשר יוחסה לנאשם, טומנת בחובה פסילת רישיון הנהיגה לתקופה שלא תפחת מ-3 חודשים וזאת בנוסף לכל עונש אחר. אולם, חובת הפסילה שקבע המחוקק אינה חובה מוחלטת ויש שיקול דעת לבית המשפט במקרים מיוחדים ובהתקיים נסיבות מיוחדות שלא להורות על פסילת רישיון נהיגה בפועל.

עיון בתעודה הרפואית מעלה כי הנפגע סבל מפצע בשוק ימין אשר נשטף ע"י אורטופד ונסגר ע"י סיכות.

ב"כ המאשימה ביקשה להשית על הנאשם 3 חודשי פסילה בפועל ויתר הרכיבים. יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מכך שהמאשימה עצמה בחרה שלא לפסול את הנאשם פסילה מנהלית, סמוך למועד התאונה, משמע, אף היא חשבה כי לא נשקפת מסוכנות מהמשך נהיגתו של נאשם זה סמוך לקרות התאונה.

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, מצאתי לזקוף לזכותו גם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות ראשונה.

כפי שציין כב' השופט המר מבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעניינו של קלגסבלד: (קלגסבלד נ. מ"י ע"פ 31933/06):

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הקץ הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

בנסיבות מקרה זה, מצאתי גם מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, בעודו נכה הסובל מפוסט טראומה ונזקק לרישיון הנהיגה שלו לצורך הגעה לטיפולים רפואיים.

אני סבורה כי במקרה זה מתקיימות נסיבות מיוחדות אשר מצדיקות ענישה מאוזנת ברף התחתון. התחשבתי בעובדה כי התאונה נגרמה עקב חוסר זהירותו של הנאשם, כעולה מעובדות כתב האישום והתרשמתי כי מקרה זה אינו מאפיין את התנהלות הנאשם בדרכים וכי מדובר למעשה במעידה חד פעמית עבירו.

לאור מכלול הנימוקים לעיל, החלטתי לעשות שימוש בסמכותו הייחודית של ביהמ"ש, לאזן בין רכיבי הענישה בנסיבותיו המיוחדות של תיק זה וגם לאור התקופה בה אנו מצויים, לא מצאתי מקום לקטוע יתר על המידה את התנהלותו היומיומית של הנאשם האישית והטיפולית.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושקלתי את חומרת העבירות, את אופי החבלה והטיפול בה, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בפני, את וותק נהיגתו ועברו התעבורתי המקל, את העובדה

שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 10 ימי פסילה בפועל.

הפסילה בפועל תחל עד ולא יאוחר מיום 2/5/21 ועל הנאשם להפקיד רישיון הנהיגה במזכירות ביהמ"ש עד למועד זה בשעה 12:00.

2. פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים, בגין העבירות המנויות בתוספת הראשונה והשנייה לחוק.

2. קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם בתוך 90 יום.

המזכירות תעביר העתק גזה"ד לצדדים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשפ"א, 29 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.